

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: **הלפרין י. בע"מ**

נגד

הנתבע: **יוסי חנן**

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לסילוק על הסף של התביעה.

הבקשה

1. הנתבע טען בבקשה לסילוק על הסף כי ניהל נגד התובעת בת.א. 18-08-28745 חנן נ' הלפרין (להלן: "**ההליך הקודם**") הליך משפטי ארוך אשר בחלוף כשנתיים הסתיים בפסק דין מנומק בו נדחו שלל טענותיה של התובעת.

המבקש טען כי מסיבה שאינה ברורה, יום לאחר קבלת פסק הדין, התובעת החליטה להגיש תביעה חדשה בעלת עילה זהה וטענות זהות להליך אשר התברר ונדון. המבקש טען כי מלוא טענות התובעת באשר לטיב העבודה הועלו במסגרת ההליך הקודם ונדחו על ידי ביהמ"ש.

תשובת התובעת

2. התובעת אישרה בסעיף 11 לתשובתה לבקשה כי נקבע בהליך הקודם שלא הוכיחה הגנתה, אך טענה כי זו לא הייתה המסגרת המשפטית לברור טענותיה שכן התביעה עסקה בבקשת הנתבע כאן לאכיפת הסכם עבודה. התובעת טענה בסעיף 12 לתשובה שעילת התביעה בכל הליך שונה וכי בהליך הקודם הייתה נתבעת ולכן לא חל מעשה בי דין.

תגובת המבקש לתשובה

3. המבקש הפנה בתגובתו לתשובה לקביעת ביהמ"ש בסעיף 61 לפסק הדין בהליך הקודם בעניין טענות הנתבעת שם והתובעת כאן כי עבודתו הייתה לקויה.

הדיון בבקשה

4. ביום 25.4.21 התקיים הדיון בבקשה. התובעת העלתה טענות נוספות, והנתבע עמד על הבקשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-10 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

לאחר הדיון, ובהתאם להחלטת ביהמ"ש, המבקש הגיש את כתב ההגנה שהוגש בהליך הקודם כדי להוכיח שהתובעת טענה בו כי תגיש תביעה שכנגד, שלא הגישה.

דיון והכרעה

5. ביהמ"ש הפנה את התובעת לע"א Air Via OOD 4576/17 נ' השטיח המעופף בע"מ

(פורסם בנבו) (18.12.18) (להלן: "עניין Air Via"), שם בית המשפט העליון הבהיר ההלכה בעניין חריג "השתק הגנה" לכלל לפיו השתק עילה חל רק כלפי התובע בהליך הראשון, ולא כלפי מי שהיה נתבע בהליך הראשון. בהתאם לחריג "השתק הגנה", ניתן לדחות תביעה מאוחרת, אם הנתבע בתביעה הראשונה מעלה בתביעתו טענות שהיה יכול להעלות כטענת הגנה או במסגרת תביעה שכנגד וככל שאלו יתקבלו, יאויין פסק הדין בתביעה המוקדמת.

6. התובעת נשאלה בדיון מדוע שמיעת התביעה כאן לא תאיין את פסה"ד שנתן בית משפט

בהליך הקודם ועל כך ענתה "אנו בתביעה נזיקית. בתביעה הקודמת טענות ההגנה היו שהוא לא השלים את העבודה והיתה טענה שההסכם היה גב לגב כלומר רק אחרי קבלת עבודה אני יכול לשלם. לשאלת בית המשפט מתי התגבשה עילת התביעה הנזיקית ביחס למועד מתן פסה"ד אני אומר שאנו בכתב ההגנה שם אמרנו שאנו מתכוונים לתבוע, אמרנו זאת גם בסיכומים. לא יכולנו לגבש את המסד העובדתי השלם ואת הראיות לצורך הוכחת התביעה שלנו מאחר שהם זרקו אותנו מאתר העבודה. הם הוציאו אותנו מהאתר. לשאלה מהו התאריך בו השגנו את הראיות שאנו צרפנו או נצרף לתובענה כאן אני משיב שממש עכשיו. רצינו להגיש אנו מגבשים ראיות. לשאלה האם כשהגשתי את התביעה הנזיקית עדיין לא היו לי ראיות שאני מתכוון להסתמך עליהן בהליך זה אני משיב שלא היו לי מספיק ראיות. בשבועות האחרונים החזירו את דניה סיבוס ממנה קיבלתי את העבודה לאתר והם עכשיו מבצעים תיקון של העבודה. לשאלה מדוע במסגרת ההליכים המקדמיים שהתקיימו בתביעה קודמת לא עמדתי על כך שהם ימוצו אך ורק לאחר שאקבל את כל הראיות שאני טוען שלא היו לי וקיבלתי לאחרונה אני משיב שבכל מקרה ידענו שאנו מתכוונים לתבוע, אם היו לי את הראיות לצורך גיבוש מלא של תביעה שכנגד היינו תובעים אז. כשבית המשפט מבקש ממני דוגמא לראיה אני אסביר. הסיפור הוא של ליטוש מדרגות עליו שמו צבע וקשה לדעת מה גרם לשיוף הלא נכון של המדרגה וזה שהצבע לא נכון יודעים בדיעבד. לא היינו באתר כי הוציאו אותנו, גם את דניה סיבוס. נוכל להראות עם האנשים של דניה סיבוס. כשבית המשפט אומר לי שמצופה היה שבמסגרת ההליכים המקדמיים בתובענה קודמת נבקש צווים שיחייבו את המחזיק בנכס להתיר לנו, למומחים מטעמנו, למומחה מטעם בית המשפט להיכנס לנכס לבצע את כל הבדיקות הנדרשות ולהגיש את הראיות בפני בית המשפט בהליך קודם אני אומר שזה לא היה עוזר מאחר שהתביעה שם היתה על 50,000 ₪ והנזקים שנגרמו לי מעל חצי מליון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-ה'תשע"ו. בע"מ נ' חנן

1. כשבית המשפט אומר לי שזו היתה החלטה שלי כביכול לפצל את הדיונים בין תביעת הנתבע כאן שהסתיימה ובין תביעה עתידית שבכוונתי להגיש בעתיד אני אומר שלא הייתי מצליח למצות כל עילת תביעה נזיקית כלפי הנתבע כאן התובע שם, באופן בו מאפשר לי הדין אותה עת. כשבית המשפט שואל אותי שוב, אם ידעתי שנגרמו לי נזקים או חשדתי בכך מדוע לא מיציתי הליכים מקדמיים בתובענה קודמת ודרשתי להיכנס לנכס ולבצע את כל הבדיקות הנדרשות אני משיב שגם אם הייתי עושה כל מה שבית המשפט ציין המקסימום שהייתי מגיע אליו בהליך קודם הוא קיזוז של אותם 50,000 ₪. כשבית המשפט מזכיר לי שמצופה היה שאגיש תביעה שכנגד ולא אסתפק בהודעת קיזוז אני אומר שאנו לא באותו תיק ולא באותו מקום כלומר לא באותה עילה. כשבית המשפט אומר לי שכל מה שנאמר עד כה מתאים בדיוק למצב הדברים בו מתקיים החריג שנקבע, או שאושרר, בפס"ד אויה אני אומר שבאוויה נקבע שרק אם יש בתוצאה בהליך המאוחר בזמן לאיין את פסה"ד בהליך קודם אז בנסיבות מסויימות יחול החריג. ההליך הקודם הסתיים כך שהתוצאה בהליך זה ככל שהתביעה תתקבל לא רק שלא תאיין את ההליך הקודם היא משתלבת איתו בצורה מלאה. שם נאמר עשיתי עבודה לא שילמת לי מלוא הכסף תשלם.

7. הנתבע שב וטען בדיון שהתובעת טענה לרשלנות כבר בהליך הקודם ואף טענה בכתב ההגנה כי בכוונתה להגיש תביעה שכנגד בעניין זה. הנתבע הפנה להתייחסות ביהמ"ש בסעיף 67 לפסק הדין לעניין זה. עוד טען כי מתן אפשרות לתובעת לצרף ראיות כלשהן בדבר הרשלנות יגרמו נזק ראייתי לנתבע שכן 4 שנים לאחר סיום העבודות הוא יידרש להתייחס לטענות נזק שספק רב אם בוצעו על ידיו. הנתבע טען כי "הקשר הסיבתי לנזק בין העבודות לנתבע בספק שכן מאז ועד היום פעלו במקום בעלי מקצוע רבים."

התובעת הייתה מודעת לחובתה להעמיד ראיות לצורך ביסוס טענותיה במסגרת ליבון המחלוקת בהליך הקודם

8. לאחר הדיון הנתבע הגיש כתב ההגנה שהוגש בהליך הקודם, ממנו עולה שהתובעת כאן הודיעה בו כי בכוונתה להגיש בהקדם תביעה נגדית.

9. כבוד השופט הקר התייחס לסוגיה בסעיפים 34 ו- 35 לפסק הדין בהליך הקודם: "34. הנתבעת לא הציגה ראיות מזמן אמת לטענותיה, לא צירפה תצלומים מזמן אמת (ועל כך להלן), לא זימנה את מפקחי העבודה שפיקחו על העבודה באופן שוטף, לא זימנה לעדות את נציג היזם, שלטענתה היה זה שהלין על העבודה ומי שסילק את דניה סיבוס (ובעקבות כך את הנתבעת) מהפרויקט, ולא צירפה חוות דעת מטעמה, להוכיח טענתה כי עבודת התובע הפכה את המדרגות ללא תקינות."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-10 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

35. זאת, הגם שבסעיף 5 לכתב הגנתה טענה, כי התביעה "איננה ראויה להידון בסדר דין מהיר, בין היתר היות והיא תדרוש את כל שלהלן: הבאת מומחים ביחס לטיב, אופי, איכות (למעשה העדר איכות) והיקף העבודה של התובע.... הבאת ראיות ועדויות מטעם הקבלן הראשי, דניה סיבוס, לרבות אנשי מקצוע ופיקוח מטעמו, לרבות ביחס למה בוצע ואיך בוצע...". היינו – הנתבעת עצמה הייתה מודעת לכך שהיא נדרשת לזמן את המפקחים ולהגיש חוות דעת מטעמה על מנת להוכיח את טענתה ובכל זאת נמנעה מלעשות כן."

סקירת טענות התובעת בכתב התביעה כאן מעלה שהיה עליה להעלות אותן בהליך הקודם
10. מעיון בכתב התביעה עולה כי כל שחדלה התובעת להוכיח במסגרת הגנתה מפני תביעת הנתבע כאן בהליך הקודם, בכוונתה לנסות להוכיח כעת.

להלן תמצית הטענות של התובעת:

11. הנתבע הוא עוסק מורשה המתעסק בליטוש מדרגות ובליטוש בטון לחניונים.
בסוף שנת 2017 פנה הנתבע לתובעת וביקש ממנה לשכור את שירותיו לצורך ליטוש חדרי מדרגות מילוט בפרויקט בבלי "על הפארק". תוך התחייבות מצידו כי יבצע עבודה בצורה הטובה ביותר, מקצועית ואיכותית.

12. התובעת ביקשה מהנתבע להגיע למקום העבודות על מנת שהנתבע יתרשם באופן ישיר ממצב המדרגות הנוכחי ומסוג העבודה שיש לבצע במקום, וכל זאת על מנת להבטיח כי הנתבע באמת יוכל לבצע את העבודה בצורה מקצועית ואיכותית כפי שהוא הצהיר בפני התובעת כי הוא נוהג לבצע.

13. במהלך הסיור, הבהירה התובעת לנתבע באופן ברור כי יש לבצע, בין היתר, במסגרת העבודה המבוקשת, הסרת הגראדים ובטון על גבי משטח המדרגה, לסתום את כל החורים הקיימים על ידי שפכטל אפוקסי וכן ללטש את הפאזה הקיימת במדרגה מבלי לפגוע באחידות הפאזה לצורך שמירה על התקן של המדרגה.

14. הואיל והנתבע הציג בפני התובעת מצג של איש אמין ומקצועי שניתן לסמוך עליו, ובשים לב לכך שהנתבע אישר והתחייב כי יש לו את הכישורים, הידע והמסוגלות לבצע את העבודה באופן שהוסבר לו הוא אישר זאת, בצורה מקצועית, איכותית וחסר פשרות, הסכימה התובעת להתקשר עם הנתבע והסכימה כי סיכום העסקה בינה לבין הנתבע יוותר בע"פ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-10 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

15. בנוסף, סוכם כי הנתבע יהיה בפיקוחה של הקבלן הראשי, היא חברת דניה סיבוס.
16. הנתבע יבצע את מלוא העבודה ורק לאחר שיסיים את העבודה לשביעות רצון התובעת ולשביעות רצונה של דניה סיבוס, ובכלל זאת אנשי הפיקוח של הפרויקט, כפי שהבטיח והתחייב, יקבל הנתבע את יתרת התמורה בגין עבודתו.
17. מרכיב התמורה בין הצדדים יהיה לפי מנגנון "גב אל גב" קרי, התשלום מאת התובעת לנתבע יבוצע כנגד תשלום שיתקבל מאת דניה סיבוס לידי התובעת.
18. התובעת הסכימה, לפני משורת הדין, לתת לנתבע מקדמה על חשבון העבודה והחומרים בסך של 35,500 ₪ בהתאם לבקשת הנתבע ומתוך אמון שנתנה התובעת בנתבע בהתאם למצגיו, וזאת על אף שהנתבע לא ביצע באותו שלב עדיין כלום.
19. לאחר שהנתבע התחיל לעבוד, הופתעה התובעת לגלות כי הנתבע לא מבצע את העבודה כהלכה, בין היתר, נותרים חורים במדרגות ושיוף המדרגה לא מבוצע כסדרו. על אף הבטחות של הנתבע כי הדברים יתוקנו על ידו, המשיך הנתבע בעבודה לקויה שפגעה במדרגות באופן בלתי הפיך, וככזו שפגעה בפאזת המדרגות והיתה עלולה להוציא אותה מכלל שימוש, כך בעבודתו הלקויה של הנתבע, פגע הנתבע בפאזה –עד לכדי הוצאת המדרגה מתו התקן שלה.
20. לאחר אותה פגיעה, גילתה התובעת כי הנתבע הורה לקבלן הצבע לצבוע את המדרגות על אף שברור היה, בנסיבות שפורטו, כי מצבן הנוכחי הלקוי של המדרגות אסור לצבוע אותו לפני שנמצא פתרון לתיקון המדרגות והחזרתן לתקן.
21. עוד גילתה התובעת כי אותו נתבע למעשה אילץ אף קבלן הצבע להשתמש בחומרים של התובעת ולבזבזן – בטרם נסתיימה עבודת הליטוש במדרגות, וזאת חלף לצמצם את נזקה של התובעת ולכל הפחות לאפשר לתובעת להזדכות על אותם חומרים.
22. עצם מתן ההוראה מצד הנתבע לקבלן הצבע לצבוע, יש בה כדי להצביע על התנהלות קלוקלת וחסרת תום לב נוספת, במטרה ליצור מצג שווא נוסף, כאילו בוצעה עבודה עד לכדי השלב הסופי של צביעת המדרגות לכאורה, בעוד שברור שעבודת הליטוש וכל הקשור עמה לא בוצעו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

23. הנתבע לא סיים את העבודה, לא קיבל אישור עליה, וממילא גם לא מסר אותה.
24. כתוצאה מהתנהלותו הקלוקלת של הנתבע, התובעת לא קיבלה את התמורה שסוכם עליה עם הקבלן הראשי. דניה סיבוס אף החליטה לאור התנהלות הנתבע לסלק את התובעת מן הפרויקט.
25. דניה סיבוס שלחה לתובעת מכתב, אשר עולה ממנו כי סילוק התובעת מהפרויקט נעשה אך ורק לאור התנהלות הנתבע ו/או כל מי מטעמו.
26. התובעת טוענת כי הנתבע הפר בהפרה יסודית את בסיס העסקה בין התובעת לבינו, בשל כך זכאית התובעת בפיצוי חיובי בהתאם להוראות סעיף 10 לחוק החוזים. פיצויים אלה אמורים להציב את התובעת במקום שהייתה בו אילו לא הנתבע היה מפר את ההסכם בין הצדדים. לתובעת לא היה נגרם חיסרון כס כותוצאה ישירה מהפרותיו של הנתבע, וזאת מקום בו התובעת הייתה מקבלת את התמורה המגיעה לה מן הפרויקט, אילו לא סולקה ממנו, פיצויים אלה עומדים על סך של 315,900 ₪.
27. לחילופין טענה התובעת כי היא זכאית לפיצויים במישור הנזיקי.
28. עוד נטען, כי הפרותיו של הנתבע הביאו בסופו של יום אף לסילוקה של התובעת מן הפרויקט ובתוך כך גם לפגיעה במוניטין של התובעת. לצרכי אגרה בלבד מכמת התובעת את אותו נזק לסך של 50,000 ₪.
29. מן האמור לעיל, עולה כי כל הטענות היו בידיעת התובעת כבר במהלך ההתדיינות בהליך הקודם ולכן אמורות היו לעלות בהליך הקודם, ואף חלקן, אם לא רובן ואף כולן, עלה כבר בהליך הקודם, אך לא הוכח. לעניין זה ראו האמור בפסק הדין בהליך הקודם:
- "61. לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כי הנתבעת עמדה בנטל להוכיח כי עבודת התובע הייתה לקויה. ממילא לא עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח היקף הליקויים הנטענים והנזק שנגרם לה בעקבות כך. לפיכך מצאתי לדחות טענותיה לעניין זה וכן את טענת הקיזוז.**
- "67. ועוד: כאמור לעיל, הנתבעת לא עשתה דבר כדי לברר את טענות דניה סיבוס או כדי לדרוש את הסכומים המגיעים לה בגין עבודת התובע (ועבודת קבלן הצבע). הנתבעת אף לא ביקשה הוכחה או חוות דעת המאשרת כי המדרגות הפכו ללא תקניות. הנתבעת לא פנתה לתובע בזמן אמת ואמרה לו שלדניה סיבוס טענות שלאורן היא לא תשלם לו**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-10 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

עבור עבודתו ולא נתנה לו הזדמנות להתגונן מפני טענות אלו. ממילא אין היא יכולה כעת להיבנות מכך שלא שולמה לה תמורה בגין העבודה. אוסיף, כי הנתבעת אף לא צירפה את דניה סיבוס כצד שלישי בתיק זה"

החובה לרכז כל הטענות בהליך אחד

30. על בעל דין לרכז כל הטענות באותו הליך ולא לשמור בשרוולו טענות אותן יעלה במועד הנח לו. לעניין זה ראו קביעת ביהמ"ש המחוזי בע"א 49013-02-15 ארדמן ויינברג נ' גואטה (פורסם בנבו).

"בנסיבות אלה, דעתי היא שפסק הדין שניתן בשנת 1994 בסיבוב הקודם של ההליכים המשפטיים בין הצדדים, יוצר מעשה בית דין משתיק את תביעתה הנוכחית של המערערת, מכוחו של הכלל לפיו מעשה בית דין משתיק לא רק טענה שנטענה, אלא גם טענה שלא נטענה, ובלבד שניתן היה להעלותה במסגרת אותו הליך. הסכמת הצדדים שלא תחול מניעות להעלות טענות בנוגע לזכויות הקנייניות, אין בכוחה לגבור על הכלל בדבר מעשה בית דין, שעה שהצדדים לא התנו באופן מפורש על תחולתו של כלל זה. בענייננו, המערערת יכולה היתה וצריכה היתה להעלות את הטענות בענין המחסן כבר במסגרת התביעה משנת 1992, ומשלא עשתה כן, מעשה בית הדין שנוצר בתום ההליך הראשון, משתיק את תביעתה הנוכחית:

"התובע חייב לרכז בכתב התביעה את כל העובדות הנוגעות למעשה או לעיסקה שהולידו תובענתו, ומעשה בית דין משתיק גם טענה שלא נטענה. ... חובתו של התובע לרכז בכתב התביעה את כל הפרטים ... היא הנותנת, שפסק הדין משתיק תביעה חדשה הנובעת מהמעשה או מהעיסקה ששימשו יסוד לתביעה הראשונה. עילה לענין מעשה בית דין רחבה יותר מאשר עילה לענין הדיון בתובענה" (י' זוסמן, סדרי הדין האזרחי מהדורה שביעית ע' 347).

על הרציונל העומד בבסיס הכלל, ועל החובה המוטלת על בעל דין לרכז את טענותיו בהליך אחד, עמד בית המשפט בע"א 1650/00 מרדכי זיסר נ' משרד הבינוי והשיכון ואח' פ"ד נז(5), 166, עמ' 183-184 (2003):

"הרציונל לכלל השתק העילה טמון באינטרס למנוע הטרדתו של בעל דין להתדיין שוב בענין שכבר נדון והוכרע או שניתנה הזדמנות לבעל הדין להעמידו לדיון ולהכרעה במסגרת התובענה הראשונה וכן באינטרס הציבור למנוע עומס יתר על מערכת השיפוט בהתדיינות בעניינים שכבר נדונו ... אמת המבחן לשאלה אם קיימת זהות עילות בין שתי תובענות איננה בבחינה פרטנית של שני כתבי התביעה זה מול זה, אלא בבחינה רחבה יותר של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-הלפרין י. בע"מ נ' חנן

השאלה האם מדובר בשתי התדיינויות באותו ענין עצמו, ומקום שהתובע יכול היה לרכז את כל העובדות ואת כל הטענות - ואלה שבתובענה החדשה בכלל זה - במסגרת ההתדיינות הראשונה, תיחשבה שתי התובענות כבעלות עילות זהות.

ראה גם ע"א 8/83 דן גורדון ואח' נ' כפר מונאש - מושב עובדים פ"ד לח(4), 797 - 802, 803 (1985):

" אשר לזהות העילה; אכן, כתבי הטענות בפני הבורר ובפני הדרגה הראשונה בענייננו אינם זהים, אולם, מבחינה מהותית, מתייחסים שני ההליכים לאותה מסכת עובדתית, לאותן פעולות של ועד האגודה, אשר לטענת המערערים היו בלתי חוקיות. יתרה מזו: משהגישו המערערים תביעתם בפני הבורר, הם יכלו, וגם היו חייבים, לרכז בתביעתם זו את כל מסכת העובדות והטענות. למעשה ובפועל נפרשה היריעה כולה בפני הבורר על-פי התביעה והתביעה שכנגד. ... שורש המחלוקת, כפי שזו צפה ועלתה, נדונה והוכרעה בפני הבורר ... ניסיונם של המערערים להצביע על שוני בעילות יוצר הפרדה מלאכותית."

וכן ראה ע"א 7853/02 מיכל דוידי נ' חברת מצפה אבו טור בע"מ פ"ד נח (5) 681 (פורסם בנוב, 02.06.2004).

31. ביהמ"ש קובע כי היה על התובעת להעלות את כל טענותיה, אם לא העלתה אותן, בהליך הקודם במסגרת הגנתה או במסגרת תביעה שכנגד, למצות הליכים מקדמיים, ולהעמיד כל הראיות הנדרשות.

הטענה לראיות חדשות

32. כאמור לעיל, התובעת טענה בדיון כי הגיע לידיעתה קיום ראיות חדשות שאותן היא מגבשת כעת. לעניין זה, ההליך המתאים הוא הגשת תביעה לביטול פסק הדין הקודם ולא הגשת תביעה שכוללת טענות ועילות שהיו אמורות לעלות בהליך הקודם. זאת, מבלי לקבוע מסמרות, האם יש ממש בטענה כי לא ניתן היה כביכול להשיג הראיות החדשות, ככל שישנן.

סיכום

33. ביהמ"ש קובע כי קבלת טענות התובעת, משמעה חריגה מהחובה להעלות כל הטענות בהליך אחד ואיון פסק הדין שניתן בהליך הקודם, כאשר התובעת עותרת בפועל להשבת כל הסכומים בהם חויבה בהליך הקודם ובחוב הנתבע בסכומים נוספים, בגין אותה מסכת עובדתית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799-10 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

34. ביהמ"ש קובע שלא הייתה הצדקה להחלטת התובעת לא להעמיד ראיותיה בהליך הקודם.
35. מפסק הדין בהליך הקודם עולה שביהמ"ש שם לא קבע כי אינו רואה צורך לדון בטענות התובעת. להפך, הוא ציין שעל אף שהעלתה הטענות, לא מצאה להוכיח אותן כדבעי.

36. כאמור לעיל, בעניין Air Via קבע בית המשפט העליון כי **"השתק ההגנה"** יקום גם לגבי מי שהיה נתבע בהליך הקודם וכעת הינו התובע במקרים בהם התביעה המאוחרת היא בגדר **"ההופכי"** לתביעה המוקדמת, במובן זה שקבלת התביעה המאוחרת מאיינת את פסק הדין המוקדם. כאמור לעיל, זה הוא בדיוק המצב בענייננו שכן קבלת הטענה שהועלתה כבר בהליך הקודם, אך נדחתה עקב מחדל התובעת להוכיח אותה, תאיין את התוצאה בהליך הקודם.

37. גם במסגרת ע"א 7138/16 PRAXIS ENERGY AGENTS GMBH נ' האונייה M/V CAPTAIN HARRY (פורסם בנבו) (7.5.2018), נדונה סוגיית **"השתק הגנה"**. אמנם, היא לא הוכרעה, אולם דעת כב' השופט סולברג נטתה לקביעה כי **"גם אם מבחינה פורמלית הצדדים החליפו ביניהם תפקידים, הרי שמבחינה מהותית, החלת חריג זה בענייננו עולה בקנה אחד עם מכלול התכליות המונחות בבסיסו של עקרון השתק עילה"**.

38. אשר על כן, ביהמ"ש מקבל הבקשה לסילוק על הסף ודוחה התובענה.

סוף דבר

39. ביהמ"ש דוחה התביעה על הסף ומחייב התובעת בשכ"ט ב"כ הנתבע בסך של 15,000 ₪.

ניתן היום, כ"ג אייר תשפ"א, 05 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 20-10-24799 הלפרין י. בע"מ נ' חנן

עדי הדר, שופט